

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

2. De Chronotaxi eorum, quæ hoc libro continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

obierit, certissimè indicant, quæ cap. 43. v. 8. & toto cap. 44. huius libri config-
 neta sunt: quot autem annos in Aegypto vixerit, incertum est. Baruch suum li-
 bellum legit anno quinto ab Urbis & Templi euerfione: vnde plerique colli-
 gunt, Ieremiam iam tunc lapidibus fuisse obrutum, sic quadriennio vt summū
 egerit in Aegypto, & in totum 45. annis prophetauerit. Creditur functionem
 propheticam auspiciatus, circa annum ætatis decimum quintum: quod si ita est,
 martyrij palmam ferè sexagenarius consecutus fuerit, vt bene aduertit Corne-
 lius. Alij tamen, vt Torniellus & Salianus anno m. 3448. probabilius esse pu-
 tant, Ieremiam occubuisse, anno primo, necdum exacto, quàm cum Iudaici
 populi reliquijs in Aegyptum descenderat. Itaque Ieremiæ vaticinia hoc volumi-
 ne comprehensa, ad annum vt minimum 42. vt summum ad 45. extendun-
 tur.

Conclusio

IEREMIAE I. v. 2. & 3.

Verf. 2. Quod factum est verbum Domini ad eum, in diebus Iosia, filij Amon, regis Iu-
 da, in tertio decimo anno regni eius. Hunc annum 13. Iosia Cornelius in Harm.
 Chronol. putat incidisse in annum ante aram Christi 634. Salianus in 647.
 ego in 631. quoad priorem sui partem. Tunc Ieremias sua vaticinia exorsus est,
 aut anno 630. ante aram Christi, cum necdum decimus tertius Iosia effluxisset:
 nisi forte id anno præcedente contigerit.

Quoto an-
no ante
Chr.

Verf. 3. Et factum est in diebus Ioakim filij Iosia regis Iuda, vsque ad consummationem
 vaticinii anni Sedecia filij Iosia regis Iuda, vsque ad transmigrationem Ierusalem in mense
 quinto. His verbis indicat Propheta, se constanter in Iudæa Vatis officio fun-
 ctum, vsque ad eum annum, quo Sedecia vndecimus complebatur, imò vsque
 ad illū quintum mensem, quo templum & ciuitas conflagrauit. Non negat au-
 tem quin idem postea in Aegypto præstiterit. Vide 4. Reg. q. 22. Tres autem
 reges exprimit, quorum temporibus prophetauit: omisso Ioachaz & Iechonia,
 propter breuitatem regni vtriusque, vt notat Sanctius hic, & Salianus an. m.
 3497.

Hac intel-
lige de ora-
culis in
Iudæa factis.

QVÆSTIO II.

De Chronotaxi eorum, quæ hoc libro conti-
nentur.

Curum est, in hoc libro, non eodem semper ordine vaticinia Ieremiæ &
 res gestas oraculis admixtas describi, quo acciderunt. Nam ex. gr. quæ cap.
 21. habentur, perspicue ad Sedecia tempora referuntur: Verbum quod factum est poris
 ad Ieremiam à Domino, quando misit ad eum rex Sedecias Fassur filium Melchis. verf. 1.

Hic nota
seruatur
ordo tem-
porum.

pppi

ologia
amenti

V

OL

Quæ verò cap. 22. v. 18. subnectuntur, ad Ioakimi principatum spectant. *Non plangent eum &c.* Rutilianus 44. ea legimus, quæ post excidium Ierusalem dicta & facta sunt. Quæ 52. quæ excidium istud partim præcesserunt, partim comitata sunt. Quæ non exiguam pariat difficultatem, prudenter Abulenſis subditum Chronotaxim harum prophetiarum, quasi Pharam aliquando lucem hisce vaticinijs præferret. Abulenſem imitati Christophorus & Cornelius à Lapide, ordine temporis Ieremiæ prophetias digressi commentarijs præfixere; eo qui sequitur modo.

CHRONOTAXIS,

Sive coordinatio prophetiarum Ieremiæ, secundum tempus, quo sunt eluciphoro Casirio breuiter subinde uotis illustrata.

SVB IOSIA REGE.

*Sub Iosia
anno 13.
regni illius*

Cap. 1. Anno 13. exorditur suas prophetias, de suo munere ratiocinans, & totius operis argumentum præmittens, sub virge uigilantiæ succenæ similitudine. Ex cap. 1. Vulgati & Septuaginta.

Cap. 2. contendit iudicio cum plebe Iudaica, ingrati animi arguens, quod plurimis, uti sponsa, deuincta beneficijs, spem in Deo collocasset; idcirco non mirum uideri debet, si plurimis malis circumlocutus. Ex cap. 2. Vulg. & Septuag.

Cap. 3. Arguit Iudam idololatriæ, & ad reconciliationem animi, que per Christum docet. Ex cap. 3. Vulg. & Sept.

Cap. 4. Hortatur populum ad resipiscenciam, nisi uelit experiri excidium, per Nabuchodonosorem. Ex cap. 4. Vulg. & Sept.

Cap. 5. Ostendit merito extremè puniendum populum, in quo inueniatur uir probus, cuius respectu Deus parceret multitudinibus. Ex cap. 5. Vulg. & Septuag.

Cap. 6. Declarata Chaldæorum feritate, varijs modis ad resipiscenciam hortatur: sed nihil obtinet à Iudæis, quod reprobi sunt. Ex cap. 6. Vulg. & Septuag.

Cap. 7. Perstat in recensenda imminente calamitate, neque ob templi sanctitatem, neque ob sacrificiorum frequentiam, sed ob peccata. Ex cap. 7. Vulg. & Septuag.

Cap. 8. Exaggerat stragem futuram, quo eodiam exciderit in peccatis, iam inducere. Ex cap. 8. Vulg. & Sept.

Cap. 9. Lamentatur populi flagitia, & extremam pœnam, qua propter
 afficiendus est. Ex cap. 9. Vulg. & Sept. *Castris & Cornelio assentior, dum ea
 nouem primis capitibus habet S. Ieremias, ad Iosia tempora spectare censent.*

Cap. 10. Ostendit iisdem pœnis obnoxios filios, quibus olim patres, ob irri-
 legis fœdus, & minatur ciuibus Anathoth extremam cladem, quod vene-
 ro voluissent enecare Ieremiam. Ex cap. 11. Vulg. & Sept.

Cap. 11. Litem mouet Deo, de sorte dinerfa proborum & improborum, cui
 fit, ac excidium comminatur Iudæis, & vicinis gentibus, salute promissa, si
 Dei parent, cap. 12. Vulg. & Sept.

Cap. 12. Sterilitatem & famem obsidionis tempore futuram denunciat;
 causam malorum reijcit in Pseudopphetas, idcirco perituros. Rogat Deum,
 vixit relapsis misericorditer. Ex cap. 14. Vulg. & Sept.

Cap. 13. Dolet sortem suam, quod non audiat, in datus videatur ad
 nuncianda, & odium omnium concitandum. Ex cap. 15. Vulg. & Sept.

Cap. 14. Ostendit stragem futuram Iudæis & gentibus, ob idololatriam,
 quam reditum pollicetur à Babylone feclicioem, quam olim ex Aegypto.
 Ex cap. 16. Vulg. & Sept.

SVB IOAKIM REGE.

Cap. 15. Anno 1. mortuo Iosia, & amoto Ioachaz filio eius, fletu durate mit-
 tur Ieremias ad domum regis Ioakim, hortaturus eum ne fletet Iosiam, sed
 regis Ioachaz, non rediturum ex Aegypto, & seipsum qui insepultus esset re-
 querendus. Ex cap. 22. Vulgati, à v. 1. ad 23. & Sept. *Idem censent Cornelius, Savi-
 Salanus, quibus assentior magis, quam Ijs, qui hæc de Sedecia interpretantur.*

Cap. 16. Anno 1. in principio regni Ioakim, in atrio templi denunciat Vi-
 templique vastitatem, comprehensus reus mortis accusatur, sed à senioribus
 defensus ab Ahicam eripitur, ne plebi traderetur occidendus. Iubetur deinde
 earenas, tempore Sedecia mittendas gentibus finitimis. Ex cap. 26. &
 27. à v. 1. ad 4. Vulgati & 33. Sept. *quæ vulgatus habet cap. 26. certum est contigisse initio
 regni Ioakim: quæ verò cap. 27. habentur à versu 2. inclusivè, ea ad annum 4. Sedecia refero,
 Hieronymo, Rabano, Lyrano, Hugone, Dionysio, Maldonato, Sa, Tornielle, Saliano,
 Gualerio. Vide cap. 27. q. 2.*

Cap. 17. Anno 3. ostendit peccatum Iuda indelebile, quod suppetijs Ae-
 gypti confusus, nollet se subijcere Babylonio iam se ad bellum paranti. Ex cap.
 17. Vulg. & Septuaginta.

Cap. 18. Anno 4. ineunte, qui à 13. Iosia erat vigesimus tertius, & primus
 Nabuchodonosoris, prænunciat cladem futuram omnibus gentibus calice
 pinato, & post 70. annos liberationem. Ex cap. 25. Vulg. & 25. ac 32. Sept. *Hæc
 4. Ioakim tribuo quidem: sed lubenti, non incuncti.*

Cap.

Ipsi

ologia
amentiV
a.

Cap.19. Anno 4. capta Ierusalem, & regem Ioakim ducto Babiloniae Danièle 1. & 2. Paralip. 36. v. 6. Nabuchodonosor regem Aegypti currentem Chareamis pro tuendo regno Ioakim cum exercitu suo prophetiam Ieremiæ. Ex cap. 46. a. v. 1. ad 12. Vulg. & 26. Sept. *Præterea* 46. Ieremiæ, anno 4. Ioakim edicam fuisse opinor cum Castrio, Cornelio, Tannio. *Qua vero hic affert Castrius de capta Ierusalem, & abducto Ioakimo, adhibet*

Cap.20. Anno 4. eodem simul prophetat Aegyptum subiugantem Nabuchodonosore. Ex cap. 46. à v. 13. vulgati & 51. Sept. *Consentit Lysanias & Ego.*

Cap.21. Anno 4. iubetur Ieremias scribere quæcumque prophetaverit superiores viginti tres annos, ut ijs lectis populus converteretur. *Metuenti incolunitatem pollicetur.* Ex cap. 36. a. v. 1. ad 4. & cap. 47. ex cap. 36. & 51. Sept. *Omnino hæc anno 4. Ioakimi conueniunt.*

Cap.22. Anno 5. post reditum Ioakimi à Babilone sub statis coribus, iussit Barucho Ieremias, ut librum legeret populo, in die solæ mente Nouembri, tum etiam regi, qui cum librum combussisset, propheta iterum scribere, grauioribus minis adiectis. Ex cap. 36. a. v. 3. Sept. *Assentior Castrio.*

Cap.23. Anno 6. cum Rechabite metu Nabuchodonosoris, anno quarto Ioakim (imò tertio) & venturus propediem ferebatur, venit octauo anno ex 4. Reg. 24. ex agris sese recepissent in Ierusalem, missus Ieremias, illorum prompta obedientia, inobedientiam increpauit. Ex cap. 35. vulg. & 43. Sept. *Hæc Ioakimo regnante gesta sunt; at quarto anno regnum est.* Vide notas Ierem. 35. v. 1.

Cap.24. Anno 6. vel 9. iubetur cœmere lumbare lineum & ferrare rem: laguncula quoque significare, hostis iram, & futuram calamitatem. Ex cap. 13. à v. 1. ad 17. vulg. & 13. Sept. *Malo hæc ad Ioakimi tempora referre, quam cum quibusdam ad Sedecia.*

SVB REGE IECHONIA.

Cap.25. Anno 1. minatur Iechoniam ducendum esse Babilonem, quam rediturum. Ex cap. 22. à v. 24. ad finem & 22. Sept. *Idem probabile est.*

Cap.26. Anno 1. inuehitur in regum negligentiam, quæ ducit in exilium Babilonicum, polliceturque nouam Reip. formam per Legatos & Apostolos. Ex cap. 23. Vulg. & Sept. *Hoc quoque probabile est.*

SVB REGE SEDECIA.

Cap.27. Anno 1. Iechonia translato Babilonem, sub viso ducendum, significauit transmigrantium sortem, & miseriam Ierusalem. Ex cap. 24. Vulg. & Sept. *Idem opinor & Cornelius.*

19.
H. Phil

Chron
vet. Test

A 1

17

Cap. 28. Anno 1. post egressum Iechoniam cum regina, & alijs, misit Ieremias epistolam transmigratis, per Legatos Sedecia, in qua eos admonet, de mora 70. annorum, ne crederent Pseudopphetis celerio rem reditum promittentibus. Ex cap. 29. Vulg. & 36. Sept. *Assentior, cum Cornelio, Tornello, Saliano.*

Cap. 29. Anno 1. prädicit felicitatem post captiuitatem, tam temporalem, quam spiritualem per Christum. Ex cap. 30. Vulg. & 37. Sept. *Aliquo è primis anni Sedecia, editum hoc vaticinium autumo: quod ad primum annum probabiliter Castrius & Cornelius reuocant.*

Cap. 30. Anno 1. ad solatium captiuorum, promittit reditum ad legem Evangelicam, cuius bona connumerat. Ex cap. 31. Vulg. & 38. Sept. *Id valde probabile arbitror.*

Cap. 31. Anno 1. apud figulum ostendit Prophetæ Deus, facile sibi esse reficere & restituere populum pristina libertati, etsi ob animum eius obfirmatum, extremum malum illi comminatur. Ex cap. 18. Vulg. & Sept.

Cap. 32. Anno 1. epistolam misit Ieremias transmigratis, admonens eos, vt cernerent Idololatriam. Ex cap. 10. Vulg. & Sept. *Idem probabiliter censent, Lyranus, Hieron. Cornelius: quamuis incertum sit, vtrum hæc denunciata sint, vivo adhuc Iosia, aut postea Ioaquimo.*

Cap. 33. Anno 1. vel 2. in principio regni iubetur mittere catenas gentibus finitimis, admonens, vt se subijciant Babylonis, si saluæ esse velint: quod ipsum Iudas Sedecia. Ex cap. 27. à v. 2. vsque ad finem & 28. v. 1. Vulg. & 34. Sept. *Hæc anno 4. Sedecia probabiliter tribuunt auctores quos iam laudabam ad cap. 16. huius Chronicon.*

Cap. 34. Anno 2. vel 3. in principio regni Sedecia, prophetat Moab destruendum à Nabuchodonosore. Ex ca. 48. Vulg. & 31. Sept. *Hæc fortè ad annum octauum vel vltimum Sedecis spectant. Vide infra q. 11. num. 4. & q. 12. num. 3.*

Cap. 35. Anno 2. Idipsum prophetat contra Ammonitas, Ex cap. 49. Vulg. & 30. Sept. *Probabilis est hæc coniectura; non certa.*

Cap. 36. Anno 2. Idem contra Idumæam. Ex cap. 49. Vulg. & 29. Septuag.

Cap. 37. Anno 2. Idipsum contra Damascum, Cedarenos & Aelamitas. Ex cap. 49. Vulg. & 25. ac 30. Sept.

Cap. 38. Anno 4. Laguncula fractione ostendit, populum per Chaldeos conterendum; in attio templi. Ex cap. 19. Vulg. & Sept. *Hoc fortasse ad tempora Ioaquimi regis pessimi spectat. Vide notas Ierem. 17. fortasse inquam, rem enim in medio relinquo.*

Cap. 39. Anno 4. propterea conijcitur in carcerem & educitur. Minatur interitum Phassur, & dolet sortem suam, quod iam taseret viuere. Ex cap. 20. Vulg. & Sept.

Quæst. Chronol. 3. P.

b

Cap.

ppi

ologia
amenti

V

Cap. 40. Anno 4. Babylonem prophetat subuertendam, per Cyranum ob suam crudelitatem. Ex cap. 50. Vulg. & 27. Sept. *Sic sentiat Sanctius, Tornielius, Sallianus.*

Cap. 41. Anno 4. varijs similitudinibus idem prosequitur, & prophetiam in libro, per Saraiam, cum Sedecia Babylonem proficere iijciat in Euphratem, in signum Babylonis excindendæ. Ex cap. 37. Vulg. Sept. *Ita est, quod ipsum notant auctores iam nominati.*

Cap. 42. Anno 4. mense quinto, contendit cum Hanania, de interitum quem probat illius interitu. Ex cap. 28. Vulg. & 35. Sept. *Summo. Vide Ierem. 28. q. 4. num. 8.*

Cap. 43. Anno 8. mittitur Ieremias ad Sedeciam rebellantem Nabuchodonosori, & ad dominatricem, denunciaturus regni destructionem, reuertent, ut dicitur 4. Reg. 24. v. 29. & in Iosepho lib. 10. Antiq. cap. 10. v. 18. Vulg. & Sept. *Id quidem probabile est, ad Iechoniam tamen & matrem eius. Hieronymus, Rabanus, S. Thomas, Hugo, Dionysius. Sa. V. as abli.*

Cap. 44. Anno 8. denunciat Sedeciam Babylonem ducendum per chodonosorem, tunc obsidentem Ierusalem, qui recessit contra Aegyptios, & interitum Iudæis, post fœdus cum Deo renovatum, quod cum rex fregisset, Babylonij reditum denunciat. Ex cap. 13. Vulg. & 11. Sept. ad annum 9. Sedecia reuocant, Lyra, Tornielius, Sallianus; at vero partim ad 9. partim ad 10. Aliqui ad 11. d. fferant. Vide Ierem. 34. q. 6.

Cap. 45. Anno 8. mittitur ad Sedeciam, ut hortetur ad respiciendum, ut berari velit: alioquin Ierusalem destruendam. Ex cap. 22. à v. 1. ad 9. Sept. *Incertus est annus Sedecia.*

Cap. 46. Anno 9. prophetat Palæstinos destruendos per Nabuchodonosorem. Ex cap. 47. Vulg. & 29. Sept. *Tunc Nabuchodonosor obsidit Ierusalem, nam intermiserat. Vide Ierem. 34. q. 6. & cap. 47. q. 11. num. 4.*

Cap. 47. Anno 9. Sedecia mittenti ut pro se oraret, respondit Ieremias, dicitur Chaldæum, ad obsidionem relictam, & urbem visitatum, ut egrederetur in Anathoth captus, detrusus est in carcerem. Ex cap. 37. & 44. Septuag. *De anno res est incerta, prout iam notabam ad cap. 41. Ierem. 37. v. 17. & 44. v. 1. & 45. v. 1. & 46. v. 1. & 47. v. 1. & 48. v. 1. & 49. v. 1. & 50. v. 1. & 51. v. 1. & 52. v. 1. & 53. v. 1. & 54. v. 1. & 55. v. 1. & 56. v. 1. & 57. v. 1. & 58. v. 1. & 59. v. 1. & 60. v. 1. & 61. v. 1. & 62. v. 1. & 63. v. 1. & 64. v. 1. & 65. v. 1. & 66. v. 1. & 67. v. 1. & 68. v. 1. & 69. v. 1. & 70. v. 1. & 71. v. 1. & 72. v. 1. & 73. v. 1. & 74. v. 1. & 75. v. 1. & 76. v. 1. & 77. v. 1. & 78. v. 1. & 79. v. 1. & 80. v. 1. & 81. v. 1. & 82. v. 1. & 83. v. 1. & 84. v. 1. & 85. v. 1. & 86. v. 1. & 87. v. 1. & 88. v. 1. & 89. v. 1. & 90. v. 1. & 91. v. 1. & 92. v. 1. & 93. v. 1. & 94. v. 1. & 95. v. 1. & 96. v. 1. & 97. v. 1. & 98. v. 1. & 99. v. 1. & 100. v. 1.*

Cap. 48. Anno 10. cum cœpisset iterum Nabuchodonosor obsidit Ierusalem, à decimo die mensis decimi, ex 4. Reg. 25. v. 1. Ierem. 39. v. 1. mittenti, ut pro hostis discessu oraret, respondit Ieremias non recedens nisi ad eum confugeret, pereundum. Ex cap. 21. Vulg. & Sept. *Obsidit Ierusalem 9. 4. Reg. 25. v. 1.*

Cap. 49. Anno 10, iubet Dominus Ieremias, emere agrum parat

P.
H. Philo

Chrono
Test

A 1
17

esset adhuc in carcere, quo spem populus conciperet reditus, & agrorum re-
stitutionis. Ex cap. 32. Vulgati & 39. Septuaginta interpretum. *Erat omnino annus*
10. Sedecia. V. de notas in cap. 32. Ieremia.

Cap. 50. Anno 10. clausus adhuc promittit felicitatem, post tempus captiui-
tatis. Ex cap. 33. Vulg. & 40. Sept. *Consentiunt Cornelius & Salianus; Torniellus vero,*
non tunc fuisse annum 11. Sedecia autumat.

Cap. 51. Anno 11. conijcitur in lacum, quod prædicaret transfugis salutem,
& interitum reuientibus. sed eductus ab Aethiopo, & dato regi consilio mansit
in vestibulo carceris. Ex cap. 38. Vulg. & 45. Sept. *Affentior cum Cornelio, Sali-*
no, &c.

Cap. 52. Anno 11. promittit Abimelecho Aethiopi incolumitatem, ob se, &
liberatum, dum ciuitas irrumperetur. Ex cap. 39. à v. 15. & Sept. *Affentior.*

Cap. 53. Anno 11. mense quarto, completur toties denunciata prophetia,
Nim capitur ciuitas, & Sedecias è fuga reducit ad Nabuchodonosorem,
qui illius oculis eruis, & filijs prius occisis, cum reliqua plebe misit regem Ba-
bylonem. Ex cap. 39. ad v. 12. Vulg. & 46. Sept. *Hunc annum fuisse 11. Sedecia sacra*
pagina dubitare verat.

Cap. 54. Anno 11. commendat Nabuzardan cum reliquis principibus Ie-
remiam Godoliam, constituto principi reliquiarum. Ex cap. 40. Vulg. & 47.
Sept. *Sic se res habet.*

Cap. 55. Anno 11. liber iam Ieremias videtur scripisse epistolam ad abdu-
ctos Babylonem, continentem monita de vero Deo colendo, quæ habetur
cap. 6. Baruch. *Idem sentio, cum Torniello, Saliano, Cornelio, Menochio.* Vrbe diruta vi-
ditur composuisse suas Lamentationes. *Idem arbitror, vide in Threnos q. 1.*

Cap. 56. Anno 11. mense septimo, Intrael occidit Godoliam, & Iohanna col-
legit reliquias cum Ieremia, vt fugeret in Aegyptum. Ex cap. 41. Vulg. & 48.
Sept. *Puto iam fuisse tunc annum ineuntem ab Sedecia enthronismo.*

Cap. 57. Anno 11. mense eodem, rogant Ieremiam vt pro se oret: ille horta-
tur ne fugiant, nisi velint capi à Nabuchodonosore in Aegypto. Ex cap. 42.
Vulg. & 49. Sept. *Iam vt opinor annus 12. fuebât.*

Cap. 58. Anno 12. qui erat vigesimus Nabuchodonosoris, viri superbi no-
lentes habere fidem verbis Ieremiae, compulerunt omnes Iudæos ire in Aegyp-
tum vbi in Taphnis propheta Ieremias vastandam Aegyptum per Nabucho-
donosorem. Ex cap. 43. Vulg. & 50. Sept. *Existimo cum Torniello & Saliano, Iudæos*
in Aegyptum profugisse anno 19. Nabuchodonosoris.

Cap. 59. Anno 13. qui erat vigesimus primus Nabuchodonosoris commina-
tur Propheta Iudæis existentibus in Aegypto captiuitatem, & regem Aegypti
Ephre capiendum, vt captus est Sedecias. Ex cap. 44. Vulgati & 51. Sept. *Hac*

ppi

ologia
amenti

V

12.
H. Phil

Chroni
vet. Test

A 1
17

occasione videtur lapidibus obrutus Ieremias. Quoniam anno huiusmodi incinium ediderit Ieremias, incertum puto, ut monui initio huiusmodi.

Anno 15. qui erat vigesimus tertius Nabuchodonosoris inuadentis Cœlesyriam, Ammonitas, & Moabitas, & alias gentes, ut propheta Ieremias, Ex Iosepho lib. 10. Antiq. cap. 11. Anno 15. transfugati sunt Ieremias cum 22. Nabuchodonosoris decurrebat.

Anno 15. eodem Nabuchodonosor ingressus Aegyptum rege Vafico Amasin constituit, repositoque ibi Iudæos 745. ut habetur Ieremias 30. captiuos duxit Babylonem. Ex Iosepho, eo loco, inter quos dicitur Ieremias, Nam Ieremias iam putatur interfectus. Quoto anno Nabuchodonosor transfugerit Aegyptum, Vide Ezech. 29.

Anno 16. & 24. Nabuchodonosoris, qui erat quintus captiuitatis, in mensis quinti, librum scriptum à se legit Baruch Babylone coram & populo vniuerso, ad flumen Sodi. Baruch 1. Hunc annum quinquagesimum esse supputandum arbitror, quo Ierusalem incenderant Chaldaei, ut censent Theodorus Lyranus, & alij multi à me recensiti Baruch 1. q. 2. num. 2. Tum circa mensis septembris erat Ieremias, qui serè totus cum anno 16. transfugatiuita congruit.

IEREMIAE II. III. &c.

Asentior Christophoro à Castro & Cornelio, qui docent ea, quae sequentibus vsque ad 20. inclusiuè continentur, ad Iosias referri: nec memini vllum auctorem id inficiari.

IEREMIAE X.

Varia sententia huius loci interpretationes.

1. Quæ hoc capite texuntur, ad initium Sedeciae referenda censent Isidorus, Castrius, Cornelius, eo quod hæc admonitio ad eos, quibus Idololatriæ periculum imminerebat, quales erant Iij, qui cum Ieremias ducti fuerant: hinc versiculus vnde decimus est Chaldaicus, Fanes Chaldaei raphrahis, quæ ait hic esse exemplar epistolæ, quam misit Ieremias ad reliquos seniores transfugationis, qui erant Babylone. Quæ Chronologia probabilis est: tamen quispiam dubitare possit, vtrum hæc lectio eos, qui iam anno 3. Ioakim cum Daniele & socijs eius translati fuerant in Babylonem.

2. Imò hæc generalius accipi possunt, tanquam regula, quæ liceret, vel Idolis insectandis, ut interpretatur S. Hieronymus, Theodoretus, Rabanus: vel respondendo gentilibus Deos suos magis dicantibus, ut S. Thomas, Hugo, Dionysius exponunt. In hæc genera

explicationem magis propendet Sanctius hic numer. 13. quam qui sequi volet, facile negabit hæc tradita fuisse post mortem Iosæ, aut transmigrationem Iechoniaz, vel Danielis. Ghislerus aliqua transmigrationis tribuenda concedit: non autem omnia, quæ hoc loco memorantur: siquidem in posteriori parte capitis, Propheta cum civibus Ierusalem agere videtur. Vnde concludit, tam ea quæ hoc capite, quam quæ præcedentibus habentur, dirigi ad ciues Ierusalem, quos Ieremias præsens alloquebatur. Itaque hæc ad Iosæ tempora probabiliter accommodari possunt.

IEREMIAE XI. XII.

Stelligimus, inquit S. Hieronymus, vel priori prophetia & tempore hac esse iungen- *Sub Iosæ*
 dum, vel certe post aliquod temporis intervallum prioris prophetia, hunc Domini ad Pro-
 phetam factum esse sermonem. Præcedentia autem Iosæ temporibus imputat.
 Consentunt Rabanus & Hugo: Castrius autem & Cornelius, licet antece-
 dentia Sedecia ad iudicent, hæc tamen Iosæ malunt attribuire. Ad hunc igitur
 hæc duo capita reuocanda sunt.

IEREMIAE XIII. à v. I. ad 17.

1. Quæ ab initio huius cap. vsque ad vers. 17. inclusivè habentur, ea sub vlti- *1. Inter-*
 ma Sedecia tempora contigisse refert S. Hieronymus, & hanc de lum- *pretatio.*
 baria actionem non nisi imaginariam fuisse ait, cui Lyranus & Vatablus assen-
 tiantur.

2. Alij verò, iuxta communem sacrae scripturae exponenda rationem, quæ *2. Inter-*
 hic de lumbari narratur, reapse gesta putant: siquidem nihil obstat, quo mi- *pretatio*
 nus verba huius narrationis propriè, vt sonant, intelligantur. Ita Theodoretus, *verior.*
 S. Thomas, Isidorus, Dionysius, Maldonatus, Castrius, Sanctius, Cornelius in
 hoc cap. Salianus anno m. 3432. Ioakimi 7. Vnde colligimus hanc prophetiam
 vltimis Sedecia temporibus non esse tribuendam: tunc enim si Ieremias, vsque
 in Anathoth ire non licebat, multo minus vsque ad Euphratem semel ac iterum
 peregrinandi potestatem habebat.

3. Quocirca vaticinium hoc, per cingulum putrefactum, & lagunculam *Hæc sub*
 inebriantem, sub Ioakimo factum viderur, quando & ad Euphratem turum *Ioakimo*
 iter patebat, & plures è stirpe Dauidica reges erant, nempe Ioakimus & Iecho- *facta sunt.*
 nias in regni consortium à patre assumptus, vt alibi annotavi, & insinuat Iere-
 mias in regni consortium à patre assumptus, vt alibi annotavi, & insinuat Iere-
 mias hic ver. 13. Hæc dicit Dominus: ecce implebo omnes habitatores terra huius, & reges,
 qui sedent de stirpe Dauid, super thronum eius. Nullum autem regni socium habuit
 Sedecias, Sanctius hic post numer. 32. putat S. Hieronymum suam de lumbari

h 3

senten-

Ipsi
 ologia
 amenti

V
 a

sententiam mutasse, & existimasse Ieremiam reuera Babylonem inibi lumbarē ipsius computruisse, cū in commentarijs huius cap. re videatur, & pleraque eorum, quæ in procemio ad Oseam locis corrigat, vbi de illis rebus accuratius aut scripsit, aut cogitauit in procemio, negat Isaiam nudum incessisse, quod tamen ad hunc

IEREMIÆ XIII. v. 18.

Quidā hic Iechoniam & matrē eius intel- ligunt.

1. Dic regi & Dominatrici: id est, Iechonia & matri eius Nebuchadnezar. Hieronymus hic, Rabanus, S. Thomas, Hugo, Dionysius Sa, Vari- nim regijs ornamentis spoliati, Babylonem deportati sunt, v. 15. vbi de Nabuchodonosore dicitur: transtulit quoque Iochoniam & matrem eius.

Alij Sedeciam & uxore eius probabili- ter.

2. Alij hæc ad Sedeciam & uxorem eius reginam applicent, quæ Dominatrice Babylonem abductus est, vt tunc ciuitates Iudææ, quæ tribuum comparatione, australes erant, clauderentur, & perfectio- nis, vt Vates minabatur v. 19. Ciuitates Austri clausæ sunt, & non est, translata est omnis Iuda, transmigratione perfecta. Ita Chaldaicus, Strius, Cornelius.

Alij hæc dubij.

3. Alij denique de huius vaticinij tempore, dubij hærent, vt S. diserte ait, nihil sibi certum, neque ad illud tempus cognoscendum vllam coniecturam esse: Maldonatus, Mariana, Menochius tamē allatas opiniones recensent, & rem in medio relinquunt.

IEREM. XVII. XVIII. XIX. XX.

Dubia sūt hic vaticinies temporū.

Christophorus à Castro cap. 17. Jeremiæ conijcit in annum 3. J. Comput autem 18. ad annum primum Sedeciz. Idem Castrius Chronotaxeos, ea quæ Jeremias cap. 19. & 20. suæ prophetiæ Sedeciz attribuit: at verò in argumento cap. 19. Jeremiæ monet illam tationem esse Abulenſis 4. Reg. q. vlt. quia Josias, qui contamina- tum non permisisset Jeremiam tam diu male tractari, neque in necem- tum subiungit: sed quæ peculiari ratione ductus fuerit, vt ad hoc tempus- kim, non reculerit, non video. Vnde patet Castrium de huius vaticinij dubium fuisse. Sed nec ego ausim vni potius horum duorum regum- teri imputare.

IEREM. XXI.

Tēpus hu- ius prophe- tia in cō- muni.

Sedecia regnante, & Chaldæis Ierusalem oppugnantes, hæc- Idem indubitatam facit v. 2. & 3. Ad annum Sedeciz 10. referunt- Cornelius: Theodoretus autem hoc monitum generale iungunt.

13.
H. Phil

Hieroni
vet. Test

A 1
17

prophetia non ex ordine posita esse. Hoc enim loco, prophetiam rexit eorum, qua re-
ante Sedecia gesta sunt: paulo post autem, qua temporibus Ioakim & Iechonia accide-
ant, qui regnarunt ante Sedeciam. Hoc ipsum monent Cornelius, Mariana, Me-
ochius, ac bene addunt, prophetiam huius capituli diu post praecedentes edi-
tam esse. Illae enim diu Chaldaeorum aduentum antecesserunt: haec istis urbem
oppugnantibus edita est.

IEREM. XXII. XXIII.

Prophetiam cap. 22. à ver. 1. ad 9. nonnulli de Sedecia interpretantur, ut S.
Hieronymus, Rabanus, Isidor, Hugo, Dionysius, Maldonatus, Castrius;
ad Ioakimum autem plerique remittunt, quae à ver. 9. vsque ad 24. referuntur:
quia quae hic conscripta sunt, ita connexa apparent, ut vnum ex alio fluere vi-
deatur. Est Castrij, Cornelij, Sanctij, Saliani anno m. 3425. númer. 25. quibus as-
seritur. Quod enim sub initium regni Ioakim haec denunciata sunt, subindi-
catur versiculi 10. & 11. vbi Judaeis dicitur, ut plangent non Josiam haud ita
ipsum mortuum, sed Joachazum siue Sellum, qui in Aegyptum abductus e-
rat. Et ratio additur: quia non reuertetur vltra, nec videbit terram natiuitatis
suae. Et vers. 18. Haec dicit Dominus ad Ioakim filium Josia regem Iuda: non plangent
super fratrem, & sororem &c. Sepultura a simi sepelietur. Hic enim de re futura est ser-
mo, quae Sedecia ad regni gubernacula residente, iam praeterierat.

Hac no ad
Sedeciam
sed ad Ioa-
kim refe-
runtur.

Ipsi

ologia
amenti

V

Cap. 22. vers. 24. Si fuerit Iechonias filius Ioakim regis Iuda, annulus in manu &c.
Hae & ea quae cap. seq. attextuntur, Iechoniae post parentis interitum regnan-
tium, Ieremiam putant. Castrius, Cornelius, quod est valde probabile,
non tamen certum: potuit enim S. Vates, haec iacula viuo adhuc Ioakimo in
Iechoniam contorquere.

IEREM. XXIV. v. 1.

Stendit mihi Dominus, & ecce duo calathi, pleni ficis, positi ante templum
Domini. Hanc visionem Ieremiae diuinitus oblatam, Sedecia regnan-
te, abducto Babylonem Iechonia, sacer textus dubitare vetat, dum istos cala-
thos Propheta ostensos ait, postquam transtulit Nabuchodonosor rex Babylonis
Iechoniam filium Ioakim regem Iuda. Vnde bene Sanctus Hieronymus: simpli-
tem, inquit, & veram sequamur historiam, quod bonorum ficorum calathum di-
xerat Iechoniam, qui se Ieremia consilio & imperio Dei tradiderat regi Babylonio, cui
& prospera Dominus pollicetur: malorum autem Sedeciam, qui contradicens senten-
tia Dei captus sit. Quod ipsum sacra pagina clarè pandit, & sacri interpretes
admonent.

Hac ad
Sedeciam.

2. Hanc

2. Hanc prophetiam anno 1. Sedecie tribuunt Castris & Corne video, quid in contrarium opponi possit. Enthronismum autem Sedecielius inscribit anno ante Christum 602. Sallianus 617. Petrus autem rem Christi epocham 599. Ego 601.

IEREM. XXV. v. 1. 3. 11. 12.

Dua interpretaciones huius loci.

1. IN anno quarto Ioakim filij Iosie. Quæstionem hic mouent interpreses. I modo in annum 4. Ioakimi, primus Nabuchodonosor in captiuitate Danielis i. dicatur: anno tertio regni Ioakim regis Iuda, venit Nabuchodonosor in Ierusalem & obsedit eam? Quem nodum varijs modis olim postulerunt huius loci expositores. 1. si dicatur Nabuchodonosor venisse Ierusalem secundo regni sui currente: Ieremias autem hanc prophetiam tradidit primo Nabuchodonosori completo, fluente Ioakimi, quarto. 2. si dicatur anno tertio Ioakimi labente Nabuchodonosorem regnare cepisse: potuerit priore anni primi parte Ierosolyma venisse; postero vero anni ista prophetaisse, cum iam annus quartus Ioakim inisset.

Reijciuntur

2. Vtrumque hunc computandi modum, in Scriptura quædam pari certum est: ad hunc tamen locum, arbitror neutrum applicari. Nam ex Berofo narrat Iosephus lib. 10. Antiq. cap. 11. Nabuchodonosorem cuius hic fit mentio, Satrapam Agypto, Cæle Syria, Phœnicie & Iudæe, etum viuo adhuc parente, in suam potestatem redegit: eaque propter cuperasse, subaudi anno 3. Ioakim, quo gesta sunt, quæ initio Prophetæ Ieremias referuntur: paulo post Nabuchodonosorē accepto de morte patris suo, Babylonem regressum & regno paterno positum, anno tertio regni suo quarto. Itaque Nabuchodonosor anno Ioakimi 3. parentis sui Iosie cepit Ierusalem: anno 4. paternum accepit imperium.

Inutile regni Ioakim.

3. Ioakimi enthronismum ad finem anni ante æram Christi 602. quartum eiusdem regni annum, auspicio anno ante eandem æram 608. priusquam annus Ioakimi terminaretur, etum Nabuchodonosor in Babylone suscepit imperium: atque ita factum est, ut anno quarto regni Nabuchodonosor, in Babylone, quartus esset in Ierusalem regis Ioakim. Vide quæ supra disputabam, 4. Reg. q. 10. præsertim num. 1.

Annus 23. Ieremia prophetia est 4. regni Ioakim.

CAP. XXV. v. 3.

A Tertio decimo anno Iosie, filij Amon regis Iuda, vsque ad diem hunc, vigesimus annus. Hunc locum perspicue sic interpretatur S. Hieronymus.

13. H. Phil

Chronol. Test

A 1. 17

Tertiodecimo anno Iosia regis, qui regnavit in Jerusalem annos triginta & vno, Jeremias propheta exorsus est, & prophetauit sub eo annos decem & novem, cui successit in regnum filius eius Joachaz, quo statim ducto in captivitatem, a Nechao rege Aegyptiorum regnum obtinuit Joakim frater eius, in cuius regni quarto anno, iste ad Jeremiam fit sermo Domini: ac per hoc vigesimustertius annus erat Jeremiae prophetae. Eundem numerum exhibet Maldonatus, Menochius Mariana hic Sanctius Jeremiae 36. numer. 1. non tamen sine errore graphico, vbi 11. pro 13. & 10. pro 12. ponuntur. Si annis Iosia 13. aliquid demeretur, non esset legitima ista computatio: multo veto minus approbari poterit illa, qua idem S. Doctor in cap. 4. Ezechielis, a subuersa Samaria usque ad exordium Ierosolymitanum, annos 135. enumerat.

Verf. 11. Et erit vniuersa terra hac in solitudinem & in stuporem: & seruient omnes gentes ista regi Babylonis septuaginta annis. Non est sensus, quod Iudaea deserta omniumque ac singularum gentium paulo ante recensitam seruitus totos 70. annos; sed quod usque ad annum septuagesimum seruitus Babylonica, duratura sit. Quaedam enim gentes annos 70. Chaldaeis seruiert, aliae vero tardius quidem seruire coeperant, sed iugum usque ad finem horum septuaginta annorum pertulerunt, ut hic notat Cornelius, & illustrat similibus loquendi formulis, ex Exodi 12. v. 40. Iudith 16. v. 28. Quae latius deduxi 2. Paralip. q. 4. & sequentibus.

Verf. 12. Cumque impleti fuerint septuaginta anni, visitabo super regem Babylonis, & super gentem illam. Id est, sicut Ierusalem post 70. annos recipiet pristinos habitatores: sic imperium Babylonicum, Medis, Persisque venientibus, destruetur, ut explicat S. Hieronymus. Hinc factum, ut eodem tempore, & Iudaeorum liberaretur captivitas, & Chaldaeorum frangeretur potentia, nempe anno 1. Cyri Babylone imperantis.

Anni 70. seruitus Babylonic.

Eodem tempore captivitas Babylonica & imperium Chaldaeorum finiuntur.

ppi

ologia amenti

V

IEREM. XXVI. & XXVII.

Quae cap. 26. comprehensa sunt, sub exordium regni Ioakim contigisse ipse Vates clare docet v. 1. De cap. autem 27. difficultas est.

Q V A E S T I O III.

Quando contigerint, qua tradit Jeremias cap. 27.

1. Prima interpretatio est eorum, qui haec in Ioakimi primordia conijciunt, ut Christophori a Castro, & Cornelij. Probatum primum: quia nullus est, inquit Castrus, qui non incipiat cap. 27. ab illis verbis: In principio regni Ioakim. Quae Chron. P. 3. Sic